SZENT IANOSNAC MENYEI IELENTESEKRŐL VALO KŐNYVE.

ELSŐ RESz.

a: Az Iesus Christus ielentesenec módatic, nem hogy valami az fiu ki az atyanac iobtan ki nem tudot volna az atyanac ielentesenelkül hanem azert mert ez titkokat az atya kebelebŏl ki hozuan, az Angyal által az szent Ianosnac adta, ki az Isten lelke által azokat meg irta. Mert illyẽ vẽdel és modal ſokta Istẽ eleitŏl fogua megielenteni az ŏ akaratatyat, mind elŏtte à Christus teſtŭlesenec mind pedig vtanna.

AZ a Iesvs Christvs nac ielentése, mellyet adott néki azIsten, hogy megielentené az ŏ ſiólgainac az mellyeknec meg kellene hamar lenni, ŏ pedig el küldvén azt az ŏ Angyala által, az ŏ ſiólgáiának Iánoſnac megielenté.

2 Ki bizońſagot tŏtt az Istennec beſiédéröl, és az Iesus Christuſnac bizońſág tételéröl, és valamellyeket látott.

3 Bódog az ki oluaſſa, és bódogoc az kic halgattyác ez iŏuendŏ mondáſnac beſiédit, és megtartyác azokat az mellyec meg iratattac abban, mert az idŏ rŏuid.

4 Az Iános az hęt gyŭlekezeteknec mellyec vadnac Aſiában. Kegyelem néktec és békeſég attól az ki vagyon, az ki vala, és az ki el iŏuendŏ, és az hęt lelkektöl, mellyec az ŏ ſiękinec elŏtte vadnac.

5 Es az Iesus Christuſtól, ki amaz hiw tanú bizońſág, az halottac közzŭl amaz elsŏ ſiŭlŏtt, és ez földnec királinac feiedelme, ki ſieretett minket, és megmoſott minket az mi bŭneinkböl az ŏ vére által.

6 Es tŏtt minket királyocká és papocká az Istennec és az ŏ Attyanac, annac diczŏſég és hatalom mind ŏrŏckŏn ŏrŏcké, Amen.

7 Imé el iŏ felhŏckel, és minden ſiem meglättya ŏtet, męg az kic ŏtet által ſiegeztékis, és iaygatáſſal ſirnac ŏ elŏtte földnec minden nemzetſégi. Vgy léſien, Amen.

8 e En vagyoc az a és az o, az az, kezdet és végezet, azt mondgya az WR, az ki vagyon, az ki vala, és az ki el iŏuendŏ, az mindenható.

9 d En Iános, ki ti néktec atyátoc fiais vagyoc, és társ az ſienuedésben, az wralkodásban, és az Christus Ieſuſnac türéſében. Valéc az ſiigetben mely Pathmoſnac neueztetic, az Istennec beſiédeiért és az Ieſus Christus felöl való bizońſág tételért.

10 Lélek-

e: Az az, en vagyoc az ŏ rŏcke valo ſtẽ-kinec ſem elŏrte nẽ volt ſſtn. ſem vtan sa nem leſen.

d: Elkezdi irni és beſſelleni az ŏſanki veteſet és lataſát.

10 Lélekben el ragadtattam vala az e Wrnac napián, és halléc hátam megett nagy ſiót, vgy mint trombitánac ſiauát.

e: Az Wrnac napiánerti az napot mellyet ſzent Pál ſzombathra vtan vala elrõ napnac neuez. 1. Corinth. 16. mi pedig nemezzhc vaſár napnac. Mert immar á ſzentec ſzombatot el hagyuan, az vtan vala napot tartyac vala meg.

11 Melly ezt mondgya vala, én vagyoc az A és az Ω, amaz elsõ és vtólſo, és az mit látz ird meg könywbe: és küld el à hęt gyülekezeteknec, mellyec vadnac Aſiában: Epheſusban, Smyrnában, Pergamumban, Thyatirában, Sardisban, Philadelphiában és Laodiceában.

11 Hátra fordúléc azért hogy látnám az ſiót f az melly nékem ſiól vala, meg fordúluán pedig látéc hęt arany gyertya tartót.

f: Az az, hogy meg latnám azt az ki nekem ſzol vala.

13 És à hęt gyertya tartó között, haſonlatoſt az embernec fiához, ki öltözött vala bokáig való ruhába, és bę öuedezett vala az õ czetſinél arany ſinórral.

14 Az õ feie pedig és haia feiérec valánac mint à feier gyapiu, vagy mint az hó, és az õ ſiemei mint az tũznec lángia.

15 Az õ lábai pedig haſonlatoſoc valánac az fénlõ ſárga ręzhöz, mintha kementzében égnénec, és annac ſiaua ollyan vala mint az ſoe vizeknec zúgáſa.

16 Valánac pedig az õ iob kezében hęt czillagoc, és az õ ſziából: kęt elũ tör ſiármazic vala ki: és az õ ortzáia mint az Nap mikor fénlic az õ ereiében.

17 Mikor pedig láttam vólna õtet, le eſém az õ lábai elött mint egy hólt, és ackor veté reám az õ iob kezét, monduán énnékem: Ne felly, én vagyoc az elsõ és az vtólſo.

Az Ieſus Chriſtus bizonyſtsen és ember.

18 És ki élec, és meg hóltam vala, és imé élec mind örökkön örökké, Amen, és biroc az poklonac és az halálnac kóltſaiual.

19 Ird meg az mellyeket láttál, az mellyec moſt vadnac, és ez után kõuetkeznec.

20 Az hęt czillagoknac titkát, mellyeket láttál az én iob kezemben, és az hęt arany gyertya tartókat. Az hęt czillagoc, az hęt gyülekezetnec Angyali, és à mellj hęt gyertya tartókat láttál, az hęt gyülekezetec.

II. Reſz.

1 AZ Epheſumbéli gyülekezetnec Angyalánac ird meg: Ezt mondgya az az ki az õ iob kezében tartya az hęt czillagot, az ki iár az hęt arany gyertya tartó közt.

1. Az Epheſus városbeli Angyalhoz való dõt leuel.

2 Tudom az te czelekedetidet, és az te fáradſágodat és türéſedet, és hogy az gonoſiokat el nem ſienuedheted, és meg kéſértetted azokat à kic Apaſtaloknac mondgyác magokat, maga nem azoc, és hazugoknac találtad õket leñi.

3 És terehuel meg te rheltettél vólt, és el ſienuedted, és az én neuemért munkálodtál és nem fáradtál el.

4 De vagyon valami ellened való mondáſom, mert az te elsõ ſieretetedet el hadtad.

5 Emlekezzél meg azért honnét eſtél ki, és tęry meg, és az elébbi czelekedeteket czelekedgyed, ha hól nem miueled, hamar el iõuõc ellened, és az te gertya

tar-

tartódat helyéből ki vetem ha meg nem terendeſi.

6 De ez ió benned, hogy az Nicolaitáknac tſelekedeteket gyülölted.

7 Az kinec vagyon füle hallya, mit mond az lélec az gyülekezeteknec: Az győzedelmeſnec enni adoc az életnec fáiának gyümölczében, melly vagyon az Iſten paradiſumianac közepette.

2 Smyrna városanac Angyalahoz küldött leuel.

8 Az Smyrna városbeli gyülekezetnec Angyalának pedig ird meg: Ezt mondgya amaz elsö és vtólso, az ki meg hólt vólt, és él.

9 Tudom az te czelekedetidet, nyomoruſágodat és ſiegéntſégedet. (De gazdag vagy) és azoknac káromlásokat az kic mondgyác magokat Sidóknac lenni, és nem azoc, hanem az Sátannac gyülekezete.

10 Semmit ne félly azokban az mellyeket ſienuedendö vagj. Imé köuetkezic hogy az Sátán egy nehányat ti közzületec az tömlötzbe veſſen hogy meg probáltaſſatoc, és léſien tíz napig való nyomoruſágtoc, Légy hiw mind halálig, és néked adom az életnec coronáját:

11 Az kinec füle vagyon hallya mit mond az lélec az gyülekezeteknec, à győzedelmes meg nem ſértetic az máſic haláltól.

3. Pergamum városbeli Angyalhoz küldött leuel.

12 Az Pergamum városbéli gyülekezetnec Angyalának ird meg. Ezt mondgya az kinec kezében vagyon amaz két elö tör.

13 Tudom az te dólgaidat, és holott lakozol, tudni illic az holot az Sátánac ſiçki vagyon, és hogy az én neuemet tudod, és az én hitemet nem tagadtad meg accoris, mikor amaz én hiw Antipas Martyromö ti köztetec meg öletéc, az holott à Sátán lakozic.

14 De vagyon valami kevés panaſiom ellened, hogy vadnac az te gyülekezetedben kic à Balaam tudományát tartyác, ki az Balac Királt tanittya vala mimódon vetne botránkozáſt az Izrael fiai eleibe, hogy ennénec azokban mellyec áldoztatnac az báluányoknac, és paráználkodnának. Num. 24. & 25.

a: Szent Pál ſol az balvanyoknac eledoztatot elecdelekről. 1. Cor. 10.

15 Azonképpen vadnac ollyac az te gyülekezetedben kic az Nicolaitáknac tudományokat tartyác, mellyet gyülöltem.

16 Tęry meg: ha nem, ellened mégyec hamar, és azoc ellen viuoc az én ſámnac fegyueréuel.

17 Az kinec füle vagyon hallya mit mond az lélec az gyülekezeteknec. Az győzedelmeſnec enni adoc amaz el röytett Mannában, és adoc annac feiér köueczket, és az köueczkén vij irot neuet, mellyet ſenki nem túd, hanem czac az ki azt véſſi.

4 Az Thyatirabeli gyülekezet Angyalahoz küldött leuel

18 Az Thyatirabéli gyülekezetnec Angyalának pedig ird meg: Ezt mondgya az Iſtennec fia, kinec ſiemei ollyac mint az tüznec lángia, és à kinec lábai ollyanoc mint az fénlö aranyſiinö ręz.

19 Tudom az te dólgaidat és ſierelmedet, és az ſienteknec való ſiólgálatodat, hitedet, türéſedet, czelekedetidet, az vtólſokatis, mellyec többec az elsöknél.

20 De vagyon ellened keués panaſiom, hogy engeded az Iezabel aſioni állatnac, ki magát mondgya Prophéta aſiońnac, tanitani és el tſalni az én ſiólgaimat, hogy paráználkodgyanac,[b] és egyenec az báluánnac áldoz tattakban.

b: Az parazna lkodaſon ert baluany imadaſt, mint az Prophetac gyakorta.

21 Es adtam annac időt hogy meg tęrien az ő paráználkodáſából, és nem tęrt meg.

22 Es imé vetem őtet ágyba, és azokat kic ő vęle paraználkodnac, nagy nyomoruſágba, ha meg nem tęrnec az ő gonoſi tſelekedetekből.

23 Es az ő fiait halállal meg ölöm, és meg tudgyác minden gyülekezetec, hogy én az veſéknec és az ſiiueknec viſgalóia vagyoc, és mindenteknec meg fizetec az ő érdemec ſierint.

24 Ti néktec pedig à több Thyatira városbélieknec mondom, valakiknél nintſen ez tudomány, és az Sátánnac mélſéges álnokſágit nem értic, az mint ők neuezic: nem vetec reátoc más terhet.

c: Az az, nem mondoc ti el-lenetec hemni ſententiat, hanem azt tſelekedgyetec az mit keuanoc tőletec, mellyet meg mondottam. Vagy: nem ta nitalac vſi és mas tudoman ya hanem ma vad gyatoc meg az tudo manban mel lyet tanultatoc.

25 Hanem az melly nállatoc vagyon, azt tartſatoc meg addig, mig el iőuőc.

26 Mert az ki diadalmas léſien, és meg őrizendi mind végig az én tſelekedetimet, adoc annac hatalmat az pogány népeken.

Pſalm. 2.

27 Es biria azokat vas veſiſiőuel, és mint az fazéc gyartónac edényei, àcképpen meg rontatnac, miképpen énis vőttem az én atyámtól:

28 Es adom annac az haynal czillagot.

29 Az kinec vagyon füle, hallya mit mond az lélec az gyülekezeteknec.

III. Réſz.

1 AZ Sardis városbéli gyülekezetnec Angyalának ird meg: Ezt mondgya, az kinél vadnac az Iſteni hęt lelkec, és az hęt czillagoc: Tudom az te dolgaidat, tudni illic hogy mondatol éłni, holott meg hólt légy.

3. Sardis varoſba irot leuel.

2 Vigyázz, és erősits meg azokat az kic halandó félben vadnac: Mert nem találtam az te czelekedetidet Iſtennec előtte tökélleteſeknec lenni.

3 Meg emlekezzél azért azokról az mellyeket vőttél és halloteál, meg tartſad azokat és meg tęry. Hogy ha nem vigyázandaſt, el mégyec te hozzád mint az lepó, és meg nem tudhatod melly órában mégyec te hozzád.

4 Mind az által vadnac Sardiſban egy nehányan, kic meg nem ferteztetéc az ő ruháiokat, annac okaért feiér ruhában iárnac én velem, mert méltóc arra.

5 Az ki győzedelmes léſien, feiér ruhába öltöztetic, és el nem törlöm annac neuét az életnec könyuéből, hanem valláſt téſiec annac neuéről az én atyám előtt, és az ő Angyali előtt.

6 Az kinec füle vagyon, hallya az mit az lélec mond az ſient gyülekezeteknec.

7 Az Philadelphia neuő városnac gyülekezetinec Angyálának ird meg: Ezt mondgya amaz ſient és igaz, kinél à Dáuid kóltſa vagyon,

6. Philadelphiaba iro leuel.

a: Az az, a kinec tőlyes hatalma vagyon minden-eknek.

vagyon, a ki meg nyittya és ſenki bę nem zária, és bę zária, és ſenki meg nem nittya.

8 Tudom az te dólgaidat. Imé adtam te elődbe egy meg nilott aytot, melljet ſenki bę nem záról hat. Mert vagyon valami ióſág benned, és meg tartottad az én beſiédemet, meg ſem tagadtad az én neuemet.

9 Imé én adom azokat az kic az ördögnec Synagogáiából valóc, azoknac (tudni illic Synagogáiokból) kic mondgyác magokat Sidóknac, maga nem azoc, hanem hazudnac: imé mondoc azt miuelem hogy eliőijenec és arczúl le búrúllyanac az te lábaid elől, és meg tudgyác hogy én ſiéretlec tégedet.

10 Miuel hogy meg tartottad az én békeſégre intő beſiédemet, azért énis meg ſiabaditalac tégedet à kéſértetnec ideiéből, mely mind az egéſi világra köuetkezendő, hogy è földnec lakoſi meg kéſérteſſenec.

11 Imé el iőuec hamar, tarts meg azt az mi nálad vagyon, hogy ſenki el ne vegye az te koronádat.

12 Az ki győzedelmes léſien, azt miuelem hogy az én Iſtenemnec templomában oſlop légyen, és többé onnét ki nẽ iő, és ő reá fel irom az én Iſtenemnec neuét, és az én Iſtenemnec városának neuét, az wy Ieruſálemnec neuét, melly menyorſiágból ſiáll alá az én Iſtenemtől, és az én wy neuemetis.

13 Az kinec füle vagyon hallya, mit mond az lélec az ſient gyülekezeteknec.

14 Az Laodiceabéli gyülekezetnec Angyalának pedig ird meg: Ezt mondgya az b Amen, amaz hiw és igaz bizonſág, c az Iſten teremtéſének kezdete.

15 Tudom az te dólgaidat, hogy te ſem hedig nem vagy ſem hęw, vayha hideg vólnál vagy hęw.

16 Azért miuel hogy lágy meleg vagy, ſem hideg ſem hęw, tégedet az én ſiámból ki okádlac.

17 Mert azt mondod: gazdag vagyoc, meg gazdagodtam és ſemminelkül nem ſiükölködöm, és nem tudod hogy nyomorúlt, nyaualyás, ſiegény, vak és mezítelen vagy.

18 Adom néked tanátſúl hogy végy én tülem tüzben meg probáltatott aranyat hogy gazdag légy, és feiér ruhát, hogy öltözeted légyen, és ne láttaſſéc ki az te mezítelenſégednec rútſága, és ſiem gyogyitó irrel kend meg az te ſiemeidet, hogy láſs.

19 Az kiket én ſieretec, meg feddem és meg dorgálom, légy buzgoſágos azért és tęry meg.

20 Imé az aytó elött álloc és zörgetec, valaki hallandgya az én ſió mat és meg nitandgya az aytót, bę mégyec ához, és ő vęle vatſorálom, és ðis én velem.

21 Az ki győzedelmes léſien, ęgyüt ültetem velem azt az én királi ſiękembe, mint énis győzedelmet vöttem, és ülec az én atyámmal az ő ſiękiben.

22 Az kinec füle vagyon hallya, mit mond az lélec az ſient gyülekezeteknec.

b: Az Amen-nek nit értsẽ. ő maga mindenieſt meg mondgya magáról azt mondgya, amaz hiw és igaz. c: Az az, ki által az iſtennec minden teremtet allati kezdettee. Ioan 1. Coloſ. 1.

IIII. Réſz.

1 EZeknec vtánna látám, és imé egy meg nilatkozott aytó vala menyben, és az elsö ſió zat mellyet hálléc, mint az trombitának ſiava, melly én velem ſióll vala, és ezt mondgya vala: Iöy fel ide, és meg mutatom te néked minęmö dolgoknac kell lenni ez után.

2 Azonnal azért el ragadtatám az lélektül, és imé egy királi ſięk tétetett vala le menyben, és ül vala az ſiękben egy valaki.

3 Az ki pedig à ſiękben ül vala, tekintettel haſonlatos vala az Iaſpis és Sardius köhöz, és à ſięknec környüle vala ſiuaruán, mely reá nézue haſonlatos vala àSmaragdushoz.

4 Es az ſięknec környüle, húſion négy ſiękec valának, és az ſiękekben látéc ülni huſion négy véneket, kic feiér ruhába öltöztettec vala, és feieken arany koranác valának.

5 Az királi ſiękből pedig iönec vala ki villámáſoc és mendörgéſec és ſiózatoc, és hęt tüz lámpáſoc égnec vala az ſięk elött, mellyec az hęt Iſteni lelkec.

6 Es vala az ſięc elött üueg tenger, haſonlatos az Criſtalhoz, és à ſięknec közepette és az ſięknec környüle, négy lelkes állatoc, mellyec ſiemeckel tellyeſec valának mind elöl hától.

7 Az elsö lelkes állat haſonlatos vala az orſilánhoz, az másodic lelkes állat haſonlatos vala boriúhoz, az harmadic lelkes állatnac ortzáia vala mint egy embernec, és az negyedic lelkes állat haſonlatos vala az reppülö ſashoz.

8 Es az négy lelkes állatnac külön mindeniknec körös körül hat hat ſiárnyoc vala, és belöl rakuác valának ſiemeckel, kic éjel és nappal ſiünetlen mondgjác vala: Szent, ſient, ſient az WR, mindenható Iſten, ki vala, ki vagyon, és ki el iöuendö.

9 Es mikor az lelkes állatoc diczöſéget, tiztelſéget és hála adáſt tulaydonitanac vala annac az ki az ſiękben ül vala, az örökkön és öröcké élönec.

10 Az huſion négy vénec az ſiękben ülö elött le búrúlnac vala, és imádgyác vala az örökkön öröcké élöt, és az ö koronáiokat le téſiic vala az ſięc elött, monduán.

11 Méltó vagy Wram, ki végy diczöſéget, tiztelſéget és eröt, mert te teremtettél mindeneket, és az te akaratodért vadnac és teremtettec.

V. Réſz.

1 ES látéc annac iob kezefelöl az ki az ſiękben ül vala, egy könyuet, melly mind belöl ki uöl bę iratott vala, és hęt peczéteckel petſételtetett vala bę.

2 Es látéc egy erös Angyalt, ki nagy ſióual kiáltya vala, kitſoda vólna méltó arra hogy meg nitná az könyuet, és fel bontaná annac petſétit?

3 Es ſenki nem vala ſem mennyen, ſem földön, ſem föld alatt nem vala, az ki az könyuet meg nithatná, és abba nézhetné.

4 Es

4 En azértigen ſiroc vala, hogy ſenki nem találtatnéc ki méltó vólna az könywnec megnitáſára és el oluaſſára, ſem pedig hogy abba nézne.

5 Es egy az vénec közzül monda nékem, ne ſiry, Imé diadalmat vött az Iuda nemzetſégéből való oroſilány, az Dáuid magua, hogy meg niſſa az könyuet, és fel bontſa annac hęt petſétit.

6 Tekintéc azért és imé az királi ſięc között és az négy lelkes állatoc között, és az vénec között, mint egy meg ölletett bárány áll, kinec hęt ſiarua és hęt ſieme vala, mellyec az Iſteni hęt lelkec, mellyec az egéſi földre botſáttattac.

7 Az el iöue és el vöué az könyuet az ſiękben ülönec iobiáról.

Laſd meg oda ala az 8. capotnac az kezdetiben, mit kell értęni az ſzentekec imatſágokon, &c.

8 Es mikor az könyuet el vötte vólna, amaz négy lelkes állatoc, és amaz huſion négy vénec le eſénec az bárány előtt, kiknec mindeniknec kezekben vala hegedűc, és aranj pohár, mellyec tel lyeſec valánac ió illatockal, mellyec az ſzenteknec imádſágoc.

9 Es éneklenec vala wy éneket, monduán: Méltó vagy hogy el vegyed az könyuet, és meg niſſad annac petſétit, mert meg ölettél, és meg váltottál minket Iſtennec az te véred által, minden ágazatból valókat, minden nyeluen valókat, és minden népec és nemzetſégec közzül valókat.

10 Es töttél minket az mi Iſtenünknec királyocká és papocká, és wralkodunc az földön.

11 Es tekintéc, és hallám az királi ſięknec az lelkes állatoknac és az véneknec környülöc, ſoc Angyaloknac, tudni illic ſiázezerſier való ezer, és tíz ſiázezer Angyaloknac ſiauokat.

12 Kic nagy fel ſióual ezt mondgyác vala: Méltó hogy amaz meg ölletett bárány vegyen erőt, gazdagſágot, böltſeſéget, hatalmaſſágot, tiztelſéget, diczőſeget és áldáſt.

13 Sőt minden teremtet állat, mely menyben, földön, föld alatt, az tengerben, és minden ezekben való állat, hallám hogy azt mondgya vala, az királi ſiękben ülönec, és az báránnac, áldás, tiztelſség, diczőſség, és hatalom mind örökkön öröcké.

14 Az négy lelkes állatoc pedig azt mondgyác vala, Amen. Es az huſion négy vénec artzúi le búrúlánac, és imádác az örökkön öröcké élőt.

VI. Réſz.

1 ES tekintéc mikor à bárány az elsö petſétet fel ſiakaztotta vólna, és hallám hogy az négy lelkes állatnac eggyic monda haſonlatos ſióual az menydörgéshöz, Iöy ide és láſſad.

2 Es látám, és imé vala ott egy feiérló, és az ki azon ül vala, kezében vala kęziwe, és adattatée néki korona, és ki iöue mint diadalmas, és hogy az vtánnis diadalmat venne.

3 Es mikor az máſodic petſétet fel ſiakaztotta vólna, hallám, hogj az máſic lelkes állat ezt monda, iöy ide és láſſad.

4 Es elő iőue más veres ló, és az ki azon ül vala, adattatéc annac olly haralom, hogy az békeséget el venné ez földről, hogy az emberec egy máſt meg öllyéc, és adattátec annac egy nagy tör.

5 Es mikor fel ſiakaztotta vólna à harmadic petſétet, hallám hogj az harmadic lelkes állat monda: Iöy ide és láſſad, látám azért, és imé vala ott egy fekete ló, és az ki azon ül vala, kezében vala egy mértéc.

6 Es hallèc az négy lelkes állatoc között ſiózatot, melly azt mondgya vala: Az gabonának mértzéie egy Denár pénzen, és az árpának három mértzéie egy denár pénzen. De az bort és az olayt meg ne bántſad.

7 Es mikor fel ſiakaztotta vólna az negyedic petſétet, hallám hogj az negyedic lelkes állat ſióluán ezt monda: Iöy el és láſſad.

8 Es látám és imé vala ott egy halouán ſiinő ló, és az ki rayta ül vala, az neue vala halál, és az pokol kőueti vala azt, és adattatéc azoknac hatalom az földnec negyed réſzén, hogy fegyuerrel, éhséggel, halállal, és fene vadac által ölnéc az földön lakozókat.

9 Es mikor meg nitotta vólna az ötödic petſétet, látám egy ól tár alatt azoknac lelkeket, kic meg ölöttettec vala az Iſtennec beſédeiért, és az bizonſág tételért az mellyet óltalmaznac vala.

10 a Kiáltanac vala pedig nagy ſióual, monduán: Wram ki ſient és igaz vagy, meddiglen nem téſzeſz itéletet, és nem állaſz boſzúlt az mi vérünkért, azokon az kic lakoznac az földön?

11 Ackor adatánac azoknac éggyenként feiér ruhác, és mondác nékiec, hogy meg egy keués ideig nyugodnának, miglen bę tellyeſedic az ő ſiólga társoknac és attyokfiainac ſiámoc, kiknec meg kell öletniec, mint azoc meg ölettec.

12 Az vtán tekintéc mikor az hatodic petſétet fel bontotta vólna, és imé nagy föld indulás lön, és az nap feketéué lön mint az fekete ſák, és az hóld mindeneſtől lön ollyan mint az vér.

13 Es az czillagoc az ęgről húllanac vala az földre, miképpen az füge fának éretlen gyümöltſi húllanac mikor az ſięl rázza.

14 Es az ęg el takarodéc, mint mikor az papiroſſat egybe takarják, és minden hegyec és ſiigetec helyekből el ménénec.

15 Es à földnec királi, à nagyoc, az gazdagoc, az hadnagyoc, hatalmaſoc, és mind à ſiólgác, mind az ſiabadoſoc, el röytéc magokat barlangokba, és az hegyeknec kő ſiikláiba.

16 Es mondánac az hegyeknec és az kő ſiikláknac: eſſetec mi reánc, röytſetec el minket annac ſiine előtt az ki az ſiękben ül, és az báráñnac haragiától.

17 Mert el iött az ő haragiának amaz nagy napia, és ki maradhat meg ő előtte?

7 Réſz.

a: Nem vgy kell ezt erteni mint ha az lelkec az Iſtenre illyen modon kiáltanának, hanē ezec azt akarja à lelkeknec kiáltaſan ielenteni, hogy lehetetlen dolog, hogy Iſten azokert boſſzut nem állana. Mint mikor azt mondgya az iras, hogy kiált az Abel vere.

VII. Rész.

1 ANnac vtánna látéc négy Angyalt állani az földnec négy ſiegeletin, kic az földnec négy ſeleit tartozttyác vala, hogy az ſiél ne fúna az földre, ſe az tengerre, ſe ſemmi élö fára.

2 Es látéc más Angyalt elö iöni nap keletfelöl, kinec kezében vala az élö Iſtennec petſéte, ki nagy fel ſióual kiálta az négy Angyaloknac, kiknec adatott vala hogy ártſanac az földnec és az tengernec.

3 Ezt monduán: Ne ártſatoc ſe az földnec ſe az tengernec ſe az fáknac, addig mig meg nem petſétellyüc az mi Iſtenünknec ſiólgait az ö homlokokon.

4 Es hallám az meg petſételtetteknec ſiámát. Száz négyuen négy ezeren valánac, kic az Izraelnec minden nemzetſégéböl el el petſételtettec vala.

5 Az Iuda nemzetſégéböl tizen két ezer vala el petſételue. Az Ruben nemzetſégéböl tizen két ezer vala el petſételue. Az Gad nemzetſégéböl tizen két ezer vala elpetſételue.

6 Aſer nemzetſégéböl tizen két ezer petſételtetett, az Nephtali nemzetſégéböl tizenkét ezer petſételtetett. Az Manaſſes nemzetſegéböl tizenkét ezer petſételtetett.

7 Az Simeon nemzetſégéböl tizenkét ezer petſételue, az Leui nemzetſégéböl tizen két ezer petſételue, az Iſſachar nemzetſégéböl tizen két ezer petſételue.

8 Az Zabulon nemzetſégéböl tizen két ezer vala petſételue. Az Ióſeph nemzetſégéböl tizen két ezer vala petſételue. Az Beniamin nemzetſégéböl tizen két ezer vala petſételue.

9 Az után tekintéc és ímé vala nagy ſokaſág, mellyet ſenki meg nem ſámlálhatna, minden nemzetſégböl, ágazatból, népec és nyeluec közzül, és állanac vala az ſiéc elött és az bárány elött, fejér ruhákba öltözue, és az ö kezekbe pálma ágac.

10 Es kiáltnac vala nagy ſióual, monduán: az iduöſſég az mi Iſtenünktöl vagyon az ki az ſiékben ül, és az bárántól.

11 Az Angyaloc pedig mind, az ſiéknec, az véneknec és az négy lelkes állatoknac környülöc állanac vala, és az ſiék elött artzúl le búrúlánac, és imádác az Iſtent.

12 Ezt monduán: Amen. Aldás, tiztelſſég böltſeſég, hálá adás, diczöſég, hatalom az mi Iſtenünknec mind örökön öröcké, Amen.

13 Ackor meg ſiólita engemet egy az vénec közzül, ſ. monda nékem: ezec az kic feiér ruhába öltöz ettec, kitſodác és honnét iöttec.

14 Es mondéc néki: WRam te tudod. és monda nékem: ezec azoc az kic iöttec az nagy nyomoruſágból, és meg moſtác ſ. meg feiéritettéc az ö ruháiokat az báránnac vérében.

15 Annac okáért vadnac az Iſten ſiękinec elötte, és ſiolgálnac néki éjjel nappal az ő templomában, és az ki ül az ſiękben, lakic ő vęlec.

16 Nem éheznec többé ſem ſomjuhoznac, és az napnac hęwſége, vagy valami egyęb hęwſég nem árt nékiec.

17 Mert az bárány az ki vagyon az ſięknec közepiben, az legelteti öket, és az vizeknec ęlö forráſira viſſi öket, és el töröl Iſten az ő ſiemekröl minden köny húllatáſt.

VIII. Reſz.

1 ES minkoron fel bontotta vólna az hedetic perſéget, Iön nagy czendeſſég menyben, úgy mint fęl óráig.

2 Es látám amaz hęt Angyalokat kic az Iſtennec elötte állanac, és adánac azoknac hęt trombitákat.

3 Ackor más Angyalis iöue elö, és meg álla az óltár elött, kinec kezében vala arany temienezö, és adánac annac ſoc ió illatokat, hogy azockal áldoznéc mind az

a. Nem à meg holt ſentekröl ſol, kiknec lelkec menyben vagyon hanem ez földön élö ſęlekröl és azoknac könyörgeſekröl, mellyekęt az Angyaloc Iſten eleibe viſnec, vagy az Angyal az Iſtennec ſia az miközbe iaronc.

ſientec könyörgéſeuel a egybe, az arany óltáron, mely vala az ſięc elött.

4 Fel méne pedig az ió illatoknac füſti az ſienteknec könyörgéſeckel, az Angyalnac kezéből az Iſten eleibe.

5 Az után vöue az Angyal az temienezöt, és meg tölté azt az óltárnac ſienéuel, és le veté az földre, és lönec menydörgéſec, ſózatoc, villámáſoc, és föld indulâſoc.

6 Es az hęt Angyaloc kiknél hęt trombita vala, kéſſülénec à trombitáláshoz.

7 Az elsö Angyal azért trombitála, és lön kö esö, és tüz vérrel elegy, és vetteténec az földre, és az élö fáknac harmad réſie meg ége, és minden zöldellö fü meg ſárada.

8 Es mikor az máſic Angyal trombitált vólna, mint egy tüz miatt meg geriedett nagy hegy vettetéc az tengerbe, és az tenger nec harmad réſie elön vérré.

9 Es az tengerben való teremtett állatoknac harmad réſie meg hala, az élö állatoc tudni illic, és az haióknac harmad réſie el veſie.

10 Mikor az harmadic Angyal trombitált vólna, le eſéc az ęgröl egy nagy czillag, melly ég vala mint egy ſiöuednec, és eſéc az folyó vizeknec harmad réſiére, és az vizeknec forráſira.

11 Az czillágnac pedig neue üröm. Változéc azért az folyó vizeknec harmad réſie üröммé, és ſoc emberec meg halánac az viztöl, hogy keſerücké löttec vólna.

12 Es mikoron az negyedic Angyal trombitált vólna, meg veretéc az napnac, az hóldnac és az czillagoknac harmad réſie, annîra hogy meg homályoſodnéc azoknac harmad réſie, és az napnac és hóldnac harmad réſie nem fénlenéc.

13 Es

13 Es látéc és hallée az ęgnec közepette egy Angyalt repülni, ki ezt mondgya vala nagy fióual: Iay, Iay, Iay az földnec lakoſinac, az három Angyaloknac trombitáioknac ſzauoc miatt, az kic ez után trombitálnac.

IX. Reſz.

1 ES mikor az ötödic Angyal meg fuuallotta vólna az ő trombitáiát, látám hogy egy czillag eſett le az ęgről az földre, melynec adattatéc az mélſéges kútnac kóltſa.

2 Meg nitá azért az mélſéges kútat, és ki ióue az kútnac füſti, mint egy nagy kementzénec füſti, és meg homályoſedéc az nap és az ęg, az kútnac füſtimiatt.

3 Az füſtből pedig támadánac ſáskác az földre, és adattatéc azoknac ollyan hatalom, minémő hatalmoc vagyon az földi Scorpióknac.

4 Es nékic meg paranczolác hogy az földnec füuét meg ne bántanác, es ſemmi zöldellő állatot, és ſemmi élő fát, hanem czac az embereknec az kiknec homlokokon nintſen az Iſtennec perſéte.

5 Es adattatéc nékiec nem hogy meg ölnéc az embereket, hanem hogy gyötrelſſenec azoc öt hólnapig, és azoknac gyötrelmec ollyan légyen, mint az Scorpio maráſa miatt való gyötrelem.

6 Annac okaért az napokban kereſic az emberec az halált és nem talállyác meg azt, és kéuánnánac meg halni, de az halál el mégyen előttöc.

7 Az Sáskác pedig ollyaténoc valánac mint az viadalhoz kéſzitetett louac, és valánac az ő feieken vgy mint arańhoz haſonló koronác, és azoknac ábrazattjoc, mint az emberec ábrazattya.

8 Es ollyan haioc vala mint az aſſoni állatoknac, és az fogoc mint az oroſlányoknac fogai.

9 Es vala vgy mint vas páncztélyoc, és azoknac ſzárnyoknac zugáſa mint az ſzekereknec zugáſoc, vagy mikor ſoc louac ſzaguldanac az viadalra.

10 Vala pedig ollyan farkoc mint az Scorpióknac, és azoknac fulakoc vala az ő farkokban, és azoknac hatalmoc vala hogy ártſanac az embereknec öt hólnapig.

11 Vagyon pedig királyokis, tudni illic az mélſégnec Angyala, kinec neue Sidóúl Abaddon, Görögül Apollyon: (az az, Vesztő.)

12 Az eggyic Iay el múlée, és imé az után más két Iay köuetkezic.

13 Es mikor az hatodic Angyal tombitált vólna, halléc nemińemő ſiózatot az arany óltárnac négy ſzaruától, melly Iſten előtt vagyon.

14 Mely ſiózat azt mondgya vala az hatodic Angyalnac, kinél az trombita vala. Old el amaz négy Angyalokat kic á nagy Euphrates folyó víznél meg kötöztettec.

15 El óldatánac azért az négy Angyaloc, kic kéſzec minden órára,

órára, napra, hólnapra, eztendőre, hogy meg öllyéc az embereknec harmad réſiét.

16 Es vala az louag ſeregnec ſáma, két ezerſier való ſáz ezer, mert hallám azoknac ſámokat.

17 Es látéc louakat látásban, és hogy azokon ülöknec, tüzet, véres, kénkőues fegyuer derékoc vólna, és az louaknac feiec mint az oroſilányoknac feiec, és azoknac ſáiokból tüz, füſt, és kénkő iő vala ki.

18 Ez háromtól ölettetéc meg az embereknec harmad réſie, az tüztül, füſttől és kénkőtül, melljec iőnec vala azoknac ſáiokból

19 Mert azoknac hatalmoc az ő ſáiokban vagyon, és az ő fárkokban: mert az ő farkoc háſonlatoſoc az kigyókhoz, mellyeknec ártalomra való feiec vagyon.

20 Az több emberec pedig kic meg nem ölettettec ez czapáſockal, nem tértenec el az ő kezeknec czinálmányától hogy ne imádnác az ördögöket, és az arany, ezüſt, értz, kő, és fa báluányokat, mellyec nem láthatnac, ſem hallhatnac, ſem iárhatnac. *Pſal. 115 & 135.*

21 Es meg nem tértenec az ő gyilkoſſágokból, ſem az ő ördöngöſſégekből, ſem paráználkodáſokból, ſem lopáſokból.

X. Réſz.

1 ES látéc más erős Angyalt le ſiállani menyből, ki felhőuel környül vétetett vala, kinec feie felött vala ſiuaruány, az ő orczáia pedig mint az nap, és az ő lábai mint az tüzes oſilopoc.

2 Es vala az ő kezében egy megnitott könyw, és veté az ő iob lábát az tengerre, az bal lábát az földre.

3 Es kiálta fel ſióual, mint mikor az orſiláń ordít, és mikoron kiáltott vólna, az hét menydörgökis meg ſiólalánac.

4 Mikor pedig az hét menydörgöc meg ſióláltac vólna, én azt meg akarom vala irni, de hallée az ęgből ſiózatot, melly azt monda nékem, petſételd bę az mit az hęt menydörgöc ſiólánac, és azokat meg ne iriad.

5 Es az Angyal à kit látéc állani az tengeren és az földön, felemelé az ő kezét az ęgre.

6 Es meg eskűuéc arra az ki ęl mind örökkön örökké, az ki teremtette az ęget és az benne valókat, az földet és az benne valókat, az tengert és az benne valókat, hogy idő többé nem léſien.

7 Hanem az hetedic Angyalnac ſiauánac ideiében, mikor tudni illic trombitálni kezd, véghez menne az Iſtennec titokia, az mint meg mondotta az ő ſiólgainac az Prophétáknac.

8 Es az ſiózat az mellyet hallottam vala, eſmét ſióla énnékem és monda: menj el vedd el amà megnſtatott könyuet, melly az tengeren és az földön álló Angyalnac kezében vagyon.

9 El menéc azért az Angyalhoz és ſiólec néki hogy nékem adna à könyuet, és monda nékem. Vedd el és nyeld el azt, és meg keſeriti az te gyomrodat, de az te ſiádban édes léſien mint az męz.

10 El

10 El vöm azért az könyuet az Angyal kezéből, és el nyelém azt, és az én ſiámban olly édes vala mint à męz, de mikor el nyeltem vólna, meg keſeredéc az en gjomrom.

11 És monda énnékem, eſmét kelletic néked Prophétálnod az népec előtt, pogányoc, nyeluec, és ſoc királyoc előtt.

XI. Réſz.

1 ÉS adának nékem kezembe egy nád ſiálat, mely haſonlatos vala az veſiſiő ſiálhoz, és mellém álla egy Angyal, és monda: Kelly fel és męrd meg az Iſten templomát, az óltárt, és azokat az kic az templumban imádkoznac.

2 De az tornátzot melly az templum kiuől vagyon, ki hadgyad és azt meg ne méried, mert à pogánjoknac adatott és az ſient városſt tapodgyác négyuen kęt hónapig.

3 És adom azt az én kęt tanú bizoňſágomnac, kic Prophétálnac fekete ruhába öltözuén, ezer, kęt ſiáz, hatuán napig.

4 Ezec amaz kęt olay fác, és az kęt gyertya tartóc, mellyec à föld nec Wra előtt helheztettec.

5 Ha valaki akar nékic ártani, tüz ſiármazic az ő ſiáiokból, melly meg öllye az ő ellenſégeket, mert ha valaki akar nékic ártani, vgy kell annac meg öletni.

6 Ezeknec vagyon hatalmoc arra hogy bęzáriác az ęget hogy az ő Prophétálaſoknac idejében eső ne légyen, és hatalmoc vagyon à vizeken, hogy azokat vérré vál toztaſſác, és meg veriéc ez földet akar mi czapáſſal mikor akariác.

7 És mikor el végezic az ő bizoňſág tételeket, az mélſégből fel iött beſtia hadakozic ő ellenec, és meg győzi öket és meg öli.

8 És az ő hólt teſtec fekeſinec az nagy városnac vtzain, melly lélec ſierint Sodománac és Ægyptuſnac hiuattatic, holot az mi Wrunkis meg feſiitetett.

9 És minden ágazatoc, népec, nyeluec és nemzetſégec közzül való emberec láttyác azoknac hólt teſteket, három napon és fęl napon, és azoknac hólt teſteket nem engedic tenni koporſókba.

10 És az földnec lakoſi örülnec és öruendeznec azoknac halálokon, és aiándokat küldenec egy másnac, miuel hogy ez kęt Prophétác gyötrötték ez földnec lakoſit.

11 De harmad napnac és fęl napnac vtánna, az életnec lelke meg adattatic Iſtentől ő beléiec, és lábokra fel állanac, és nagy félelem eſic azokra à kic öket néztec vólt.

12 És hallánac nagy ſiózatot az ęgből, melly ezt mondgya vala nékiec. Iöijetec fel ide, és fel ménénec az ęgbe felhőben, és látác öket az ő ellenſégi.

13 És lőn azon órában nagy föld indulás, és az városnac tizedic réſie el eſéc, és meg öletének à föld indulásban hęt ezer emberec, és à többi meg remülének, és à menyei Iſtennec adának diczőſéget.

14 Az

14 Az máſic Iay el múlt, és az harmadic Iay imé hamar el iö.

15 Es az hetedic Angyalis meg fuuá az trombitát, és nagy ſiózatoc lönec menyben, mellyec ezt mondgyác vala: Ez világnac orſiági löttec az mi Wrunké, és az ö Chriſtuſaé ki mind öröckön öröcké wralkodic.

16 Es az huſon négy vénec, kic az Iſtennec elötte ülnec az ö ſiękekben, eſénec az ö orczáiokra, és imádác az Iſtent.

17 Ezt monduán: Hálákat adunc te néked Wram mindenha tó Iſten. Ki vagy, ki valál, és ki iöuendö vagy, mert az te nagy birodalmodat kezedhöz vötted, és az te orſiáglásodat el kezdetted.

18 Es meg búſúltanac az pogányoc, és el iött az te haragod, és az halottaknac ideiec hogy meg ítélteſſenec, és iutalmat adgy az te ſiólgaidnac az Prophétáknac, és az ſienteknec, és az kic az te neuedet félic, kiſiſneknec, nagyoknac, és el veſieſſed azokat az kic ez földet puztittyác.

19 Es meg nilatkozéc az Iſten templuma menyben, és meg láttatéc az ö ſiöuetſégénec ládáia az ö templumában, és lönec villámáſoc és ſiózatoc, és menydörgéſec, föld induláſoc, és nagy kö esö.

XII. Réſz.

1 ES láttatéc nagy ielenſég az ęgben. Egy aſioni állat fel öltözött vala az napba, kinec lábai alatt vala az hóld: és az ö feiében tizenkęt ezillagoknac coronáia.

2 Ki terhes vala, és akaruán ſiül ni kiált vala, és kénlodic vala az ſiülésben.

3 Láttatéc pedig más ielenſég az ęgben, és vala egy nagy veres ſárkány, kinec hęt feie vala, és tíz ſiarua, és az ö feieiben hęt corona vala.

4 Kinec farka vtánna vonſia vala az ęgi ezillagoknac harmad réſzét, és az földre veté azokat, és álla az az ſárkán az ſiülö aſioni állat eleibe, hogy mikoron ſiülen dene, annac fiát meg enne.

5 Es ſiüle fiu magzatot, ki vas veſiſiöuel birandó vala minden népeket: és ragadtatéc annac fia az Iſtenhöz, az ö ſiękibe.

6 Az aſioni állat pedig el futa az puztába, holott vagyon Iſtentöl kéſiitetett helye, hogy ott legelteſſéc öteczer kęt ſiáz és hatuán napig.

7 Es lön az ęgben nagy viaskodás. Az Mihál és az ö Angyali viaskodnac vala az ſárkánnyal, és az ſárkánis tuſakodic vala, és az ö Angyali.

8 De nem veheténec diadalmat, és az ö helyekis többé nem találtatéc menyben.

9 Es vettetéc az nagy ſárkány, amaz régi kigyó, ki neuezteticördögnec és ſátánac, ki mind ez földnec kerekſégét el czallya, vettetéc mondoc az, az földre, és az ö Angyalijs ö vęle le vetteténec.

10 Es halléc nagy ſiózatot az ęgben, melly ezt mondgya vala: Moſtan lött az ſiabaditás, és az

erö,

erő, és à mi Iſtenünknec orſiága, és az ő Chriſtuſának hatalma. Mert az mi attyánkfiainac vádolóia le vettetet, ki vádollya vala őket éjel es nappal az mi Iſtenünc előtt.

11 De ők meg győztéc azt az baráſnac véreiért, és az ő bizoňſág tételénec beſiédeiért, és az ő életeket nem kémélletec mind halálig.

12 Annac okaért örüllyetec égec és kic lakoztoc azokban: Iay az földnec és tengernec lakoſinac, mert le ſiállot az ördög ti hozzátoc, nagy haraggal tellyes, úgy mint ki tudgya hogy keués ideie vagyon.

13 Mikor azért látta vólna az ſárkány hogy le vettetet vólna az földre, kergetni kezdé az ſioni állatot melly az fiat ſzülte vala.

14 De adattatának az aſioni állatnac két nagy ſas ſiárnyác, hogy az ſárkány előtt el repülne az puztába az ő helyére, hogy tápláltaſſéc ott ideig, Időkig, és az időnec feleig.

15 Es botſáta az kigyó az ő ſziából az aſioni állat után úgy mint folyó vizet, hogy azt azzal el ragadtatna.

16 De ſegitſégül lőn az föld az aſioni állatnac, és meg nitá az föld az ő ſziát, és el nyele az folyó vizet, mellyet az ſárkány az ő ſziából botſátott vala.

17 Meg haragodéc azért az ſárkány az aſioni állatra, és el méne hogy hadakoznéc egyebeckel az ő maguából valóckal, az Iſten parantſolatinac meg őrizőiuel, és à kikoél vala az Ieſus Chriſtuſnac tanubizoňſág tétele.

18 Es álla az tengernec főuényére.

XIII. Réſz.

1 ES látéc egy fene vadat fel iőni az tengerből, melynec vala hét feie és tíz ſiarua, és az ő ſiaruain valánac tíz koronác, és az ő feiein az káromláſnac neue.

2 Es ez fene vad mellyet látéc, haſonlatos vala az Pardushoz, és az ő lábai mint az Meduénec lábai, és az ő ſziái mint az oroſiáňnac ſziái, és az ſárkány adá az ő ereiét annac, és az ő ſiçkit és nagy haralmát.

3 Es látám hogy egy az ő feiei közzül úgy mint halálos ſebbel meg ſebeſitetett, de az ő halálos ſebe meggyogyitatéc, és czudáluán mind az egéſi föld köueté az fene vadat.

4 Es imádác az ſárkáňt à ki az hatalmat adta vala az fene vadnac, és imádác az fene vadatis, ezt monduán: kitſoda haſonlatos ez fene vadhoz, kitſoda viaskodhatic ő vçle?

5 Es adattatéc nékie nagy dólgoknac és káromláſoknac ſiólo ſziái, és adattatéc néki hatalom hogy czelekednéc negyuen két hólnapig.

6 Meg nyitá azért az ő ſziáit Iſten ellen való káromláſra, hogy ſidalmazná az ő neuét, és az ő ſátorát, és azokat az kic menyben lakoznac.

7 Azis adattatéc néki hogy az ſientec ellen hadakoznéc,és ötket meg győzné , és adattatéc néki hatalom minden nemzetſégen, nyeluen és népen.

8 Annac okaért imádgyác vala ötet az földnec minden lakoſi, à kiknec nintſen neuec bę irua az életnec könyuében,amaz báránnac könyuében mely meg öletett az földnec fundamentomának fel vetéſétöl fogua.

az Mondgya hogy meg öletet az barany az földnec fel vetéſétöl fogua az igeretekre es az hiueknec hitekre nezue, kic az Iesus Christus aldozattyanac es vere altal idvözültec mint mi Act. 15.

9 Ha kinec vagyon füle,hallya.

10 Ha valaki fogſágba viſien máſt, öis fogſágba mégyen, ha valaki fegyuerrel meg öl máſt, fegyuerrel kell annakis meg öletetni: Itt tettzic meg az ſienteknec hitöc és békeſéges türéſec.

11 Es lárác más fene vadat feliöni az földböl,kinec két ſiarua vala, mellyec az báránnac ſiaruához haſonlatoſoc valának,de úgy ſiól vala mint az ſárkány.

12 Es az elébbi fene vadnac minden hatalmaſſágát czelekeſii ez ö elötte, és azt miueli , hogy az föld és annac lakoſi imádnac amaz elſö fene vadat,melynec halálos ſebe meg gyogyúlt vala.

13 Es nagy ieleket téſien , annira hogy tüzetis hozzon alá az ęgböl az földre,az emberec láttára.

14 Es el hiteti az földnec lakoſit,az ielekért , mellyeket adatott néki czelekedni az fene vad elött, ezt monduán az földnec lakoſinac, hogy az Beſtiánac képét meg czinállyác,melly fegyuerrel meg ſebeſitetett vala,de meg eleuenedett.

15 Es adattatéc ez hatalomis annac , hogy az Beſtiánac képét meg lelkeſitené , hogy az Beſtiánac képeis ſiólna,és azt miuellye hogy valakic nem imádandgyác az Beſtiánac képét , meg öletteſſenec.

16 Eztis miueli hogy mind kitſínec,nagyoc,gazdagoc és ſiegényec , ſiabadoſoc és ſiólgác, az ö jobb kezeken vagy az ö homlokokon meg bęlyegeztеſſenec.

17 Es hogy ſenki ſe veheſſen ſe adhaſſon ſemmit,hanem czac az kin vagyon az Beſtiánac bęlyege vagy neue,vagy neuénec ſiáma.

18 Ebben vagyon az böltſeſég, az kinec értelme vagyon, ſiámlállya meg az Beſtiánac ſiámát, mert emberi ſiám , és annac az ſiáma hat ſiáz és hatuan hat.

XIIII. Réſi.

1 ES tekintéc, és imé egy bárány áll vala az Sion hegyén,és ö vęle ſiáz negyuen négy ezeren,kinec homlokokon irua vala az ö attyoknac neue.

2 Es halléc ſiózatot az ęgböl, úgy mint ſoc vizeknec ſiauát,és mint nagy menydörgéshöz haſonló ſiózatot,és hallám hegedöſöknec ſiauokat,kic az ö hegedöiöckel hegedülnec vala.

3 Es halléc éneket, úgy mint wy éneket az királi ſięc elött,az négy lelkes állatoc elött , és az vénec elött,és ſenki meg nem tanúlhatya vala azt az éneket , hanem tſac az ſiáz negyuen négy ezerec, kic az földröl átron vétettec meg

4 Ezec

4 Ezec azoc kic aſſoni állatockal nem ferteztettéc meg magokat, mert ſüzec, ezec követic az báránt valahová ménend, ezec árron vétettec az emberec közzül, kic az Iſtennec és az báránnac ſengei.

5 És kiknec ſáiokban nem találtatott álnokſág: Mert az Iſtennec ſiéki előtt ártatlanoc.

6 És látéc más Angyalt az égnec közepin repülni, kinél vala az öröcké való Euangelium, hogy az földnec lakoſinac hirdetné az Euangeliomot, és minden nemzetſégnec, ágazatnac, nyelwnec és népnec.

7 Ki ezt mondgya vala nagy ſióual: Féllyétec az Iſtent, és néki adgyatoc tiztefſéget, mert el iött az ő itéletinec óráia: és imadgyátoc azt à ki teremtette az mennyet és földet, tengert és az vizeknec forráſit.

8 És más Angyal követé azt, monduán: El romlott, el romlott Babylon, amaz nagy város, mert az ő paráznaſágának haragiának korában adott innioc minden pogány népeknec.

9 És harmadic Angyalis követé azokat, monduán nagy ſióual: Ha valaki imádandgya amaz beſtiát és annac képét, és annac bélieget fel veiendi vagy homlokára vagy kezére.

10 Azis iſſic az Iſtennec haragiának borában, az borban melly az ő haragiának pohárába töltetett, és kénoztatic tüzzel és kénkövel az ſient Angyaloc előtt, és az bárány előtt.

11 És azoknac kénzodáſoknac füſti fel mégyen mind öröckön öröcké, és nem léſien nyugalmoc éijel és nappal à kic imádandgyác az beſtiát és annac képét, és az ki az ő neuénec bélyegét fel veiendi.

12 Itt tettzic meg az ſienteknec türéſec, Itt tettzic meg kic tartyác meg az Iſtennec parantſolatit és az Ieſuſnac hitit.

13 És hallék az égből ſiózatot, melly azt mondgya vala nékem: Ird meg. Bódogoc léſſnec ez után az halottac, kic az "Wrban halnac meg. Vgy vagyon bizonyára, az lélec mondgya. Mert meg nyugoſinac az ő fáradſágoktól, és az ő czelekedeteknec iutalma követi öket. "vagy, Az Wrért.

14 Es tekintéc, és imé vala nagy ſiép fényes felhő, és az felhőn ül vala haſonlatos az embernec fiához, kinec feiében arany Corona vala, és az ő kezében, eles ſarló.

15 És más Angyal ki iöue az templumból, ki nagy ſióual kiált vala annac az ki az felhőn ül vala. Inditſad ſorlódat és araſs. Mert el iött az te órád hogy araſs, mert az földnec aratáſra való gabonáia meg ſáradott.

16 El borſáta azért az ki az felhőn ül vala az ő ſarlóját az földre, és le arattatéc az föld.

17 És más Angyal ki iöue az mennyekben való templumból, és annakis kezében vala eles ſarló.

18 Más Angyalis iöue ki az óltártól, kinec hatalma vala az tüzön, és kiálta nagy fel sióual annac à kinél vala az eles sarló, ezt monduán: Botsásd az te eles sarlódat, és siedd meg az földnec siöleinec gerezdit, mert meg értec annac siölei.

19 Botsátá azért az Angyal az ö eles sarlóiát az földre, és az földnec siöleit meg siede, és veté az Isten haragiának amaz nagy "Forditható" valónak kádába.

20 Es meg nyomác az siölöt az kádban az városon kiuül, és az bor ki folly vala az kádból az louaknac zaboláiokig, ezer es hat száz futamatnira.

XV. Rész.

1 ES látéc menyben más nagy és czudálatos ielt, hęt Angyalt, kiknél valának az hęt vtolso czapásoc, mert azoc által tellyesedett bę az Istennec haragia.

2 Es látéc vgy mint üueg tengert tözzel egyelitue, és azokat az kic diadalmasoc az bestián az ö képén és bęlyegén és az ö neuéuec siámán, látám állani az üueg tenger mellet, kiknec kezekben valának az Istennec hegedöi.

3 Es éneklic vala az Mosesnec az Isten siolgáiának énekét, és az báránnac énekét, ezt monduán: Nagyoc és czudálatosoc az te dólgaid, mindenható Wr Isten, igazac az te vtaid sienteknec királya.

4 Kitsoda nem félne tégedet Wram és nem ditsöitené az te Neuedet? Mert czac egyedül vagy sient, Mert minden pogányoc el jönec és te elötted le hajolnac: Mert az te itéletid meg nyilatkoztanac.

5 Es ezeknec vtánna tekintéc, és imé meg nittatéc menyben az bizonság tételnec sátorának temploma.

6 Es ki jöuénec az templumból az hęt Angyáloc, kiknél az hęt czapás vala, tizta és feier gyólcsba öltözue, kic arany sinorockal öuedzettec vala bę az mellyeknél.

7 Es egy az négy lelkes állatoc közzül ada az hęt Angyáloknac arany poharokat, mellyec az örökön örökké élö Istennec haragiáual tellyesec valának.

8 Es meg telée az templum füstuel, az Istennec ditsöségének és ereiének miatta, és senki az templumba bę nem mehet vala, mig nem az hęt Angyáloknac hęt czapásoc bę tellyesednének.

XVI. Rész.

1 ES hallée nagy sózatot az templumból, melly ezt mondgya vala az hęt Angyáloknac: Éreggyetec el és töltsetec ki az földre, az Isten haragiának het pohárát.

2 El méne azért az elsö Angyal, és ki tölté az ö pohárát az földre, és

re, és támada gonoſi és ártalmas ſeb az emberec ellen, az kiken vala az beſtiánac bęlyege, és azoc ellen à kic imádgyác vala annac képét.

3 Az máſic Angyalis ki tőlté az ő pohárát az tengerbe, és ollyan lőn mint az meg alutt vér, és minden élő állat meg hala az tengerben.

4 Az harmadic Angyalis ki tőlté az ő pohárát az folyó vizekbe, és az vizeknec forráſiba, és változánac vérré.

5 Es hallám hogy az vizeknec Angyala ezt mondgya vala, igaz vagy Wram, ki vagy, ki valál, és ſient, hogy ezeket meg bűntetted.

6 Mert az ſienteknec és az Prophétáknac véreket ki ontottác, és vért adál innioc, mert mél tóc arra.

7 Es hallám hogy más az óltárról azt mondgya vala: Iól vagyon Wram mindenhato Iſten, tőkélletesec és igazac az te itéletid.

8 Az negyedic Angyalis ki tőlté az ő pohárát az napra, és adattatéc annac hogy az embereket hewséggel gyötrene tűz által.

9 Es nagy hęwséget ſizenuedénec az emberec, és az Iſtennec neuét káromlác, kinec hatalma vala ez czapáſokon, és nem tęrénec meg hogy Iſtennec dițſőſéget adnánac.

10 Az ötődic Angyal ki őnté az ő pohárát az Beſtiánac ſiękire, és lőn az ő orſága ſetét, és rágiác vala az ő nyelueket az bánatnac miatta.

11 Es káromlác az mennyei Iſtent az ő bánattyoknac és ſebeknec miatta, és meg nem tęrénec az ögonoſi czelekedetekből.

12 Az hatodic Angyal ki őnté az ő pohárát amaz nagy Euphrates folyó vízbe, és meg ſiárada annac vize, hogy az nap kelet felől iőuő királyoknac út kéſitetnéc.

13 Es látéc az ſárkány ſzáiából, és az beſtiánac ſiáiából, és amaz hamis Prophétánac ſiáiából, három tiztátalan lelkeket az békákhoz haſonlatoſokat ki iőni.

14 Mert ördögi lelkec azoc, kic ieleket téſinec, kic el mennec az földnec és mind ez világnac királihoz, hogy egybe gyűitſéc azokat az mindenhato Iſtennec amaz nagy napiánac viadallyára.

15 Imé el iőuec mint az lopó: Bódog az ki vigyáz és őrizi az ő ruháit, hogy mezitelenen ne iárion, és meg ne láttaſſanac az ő ſiemérmei.

16 Egybe gyűitéc azért őket az helyre, mely Sidóúl neueztetic Arma geddonnac.

17 Az hetedic Angyalis ki őnté az ő pohárát az ęgre, és nagy ſiózat iőue ki az mennyei templumból, az királi ſiektől, mely ezt mondgya vala: Meg lőtt.

18 Es lőnec nagy zendőléſec, villámáſoc, menydörgéſec, és

lőn nagy föld indulás, melyhöz hasonló soha nem vólt, miólta az emberec az földön vadnac, tudni illic, illyen nagy föld indulás.

19 Es amaz nagy város három réſire ſiakada, és az pogányoknac városi el eſénec, és az nagy Babylonról meg emlekezéc az Iſten, hogy adná annac innia az ő haragiának pohárából.

20 Es minden ſiget el múléc, és az hegyec többé nem találtatának.

21 Es nagy kő eső, mint egy egy talentum ſiálla az ęgből az emberekre, és káromlác az Iſtent az emberec az kő esőnec czapáſáért, mert annac czapáſa, felőtte igen nagy vólt.

XVII. Réſi.

1 ES iöue én hozzám egy az hęt Angyaloc közzül, á kiknél az hęt pohár vala, és ſióla nékem, monduán: löuel és megmutatom te néked, az nagy paráznának kárhoztatáſát, ki az ſoc vizeken ül.

2 Mellyel paráználkodtac az földnec királi, és melynec paráznaſágának boráual meg téſiegedtec az földnec lakoſi.

3 Es mikor lélekben el vitt vólna engemet egy puztába, látéc egy aſioni állatot ülni egy vereſs beſtián, melly beſtia tellyes vala káromláſnac neuetuel, melynec hęt feie és tíz ſiarua vala.

4 Öltözött vala pedig az aſioni állat veres bárſonba és Skárlátba, és meg ékeſitetett vala arannyal és drága kőueckel es gyöngyöckel, kinec kezében egy arany pohár vala, melly teli vala az ő paráznaſágának vtálatoſſágáual és tiztátalanſágáual.

5 Es az ő homlokán illyen nęw vala meg irua. Titoc nagy Babylon, ez földnec paráznalkodáſinac és vtálatoſſáginac annya.

6 Es látám hogy az aſioni állat réſieg vala az ſienteknec és az Martyromoknac véreckel, és felőtte nagy czudálkozáſſal czudálkozám mikor láttam vólna az aſiony állatot.

7 Es monda nékem az Angyal: Miért czudálkozol? En meg magyarázom te néked ez aſioni állatnac titkát, és az Beſtiának à melly őtet hordozza, mellynec hęt feie és tíz ſiarua vagyon.

8 Az melly Beſtiát láttál, vólt, és nintſen, és az mélſégből iő fel, és mégyen veſiedelemre, és az földnec lakoſi czudálkoznac ő rayta, (à kiknec neuec nintſenec bę irua az életnec könyuében, ez világ fundamentomának fel vetéſétől fogua,) látuán az Beſtiát az melly vala, és nintſen, noha láttatic lenni.

9 Ic tertzic meg az elme az melyben vagyon böltſeſég. Az hęt fő iegyzi az hęt halmot, mellyeken az aſioni állat ül. Rom.

10 Es királyokis heten vadnac, az őtet el eſett, az éggyic vgyan

vgyan vagyon, és az máſic még el nem iött, és mikor el iö, keués ideig kell annac wralkodni.

11 Az Beſtia pedig az melly vala és nintſen, az nyóltzadic, és az hęt közzül való, és veſzedelemre mégyen.

12 Az tíz ſiaruac pedig mellyeket láttál, tíz kiralyoc, kic még birodalmat nem vöttenec, de véſinec hatalmat mint királyoc egy órában az Beſtiáual.

13 Ezeknec egy tanátſoc vagyon, és az ö ereieket és hatalmokat adgyác az Beſtiánac.

14 Ezec az Bárány ellen viaskodnac, és az Bárány meg gyözi: Mert Wraknac Wra, és királiok nac királya, és az ö vęle valóc, hiuataloſoc, válaztottac és hiuec.

15 Es monda nékem: Az vizec az mellyeket láttál, az holott az paráznaül, népec azoc, ſokaſágoc, nemzetſégec és nyeluec.

16 Es az tíz ſiaruac mellyeket láttál az Beſtián, ezec meg gyülölic az paráznát, és ö magát hadgyác és mezitelenen, és éſſic annac húſát, és meg égetic ötet tüzzel.

17 Mert az Iſten adta azoknac ſiuökbe, hogy azt czelekedgyéc az mi ö néki kedues, és hogy egy értelembe legyenec, és engedgyéc az ö birodalmokat az Beſtiánac, miglen bę telnec az Iſten beſzédi.

18 Es az aſioni állat à mellyet láttál, amaz nagy város, melynec birodalma vagyon az földnec királin.

XVIII. Réſz.

1 ES ezec után látéc más Angyalt le ſiállani menyből, kinec nagy hatalma vala, annira hogy az föld fénlenéc annac ditſöſégénec miatta.

2 Es kiálta tellyes ereiéből nagy ſióual, monduán: le omlott, le omlot amaz nagy Babylon, és lött ördögöknec lakó helyec, minden tiztátalan léleknec, minden tiztátalan és gyülöſéges madarnac tömlötze.

3 Mert az ö paráznaſágának haragiának borában ittanac minden népec, és az földnec királi ö vęle paráznalkodtac, és az földnec kalmári az ö gyönyörüſéges gazdagſágiual meg gazdagodtanac.

4 Es halléc más ſiózatot menyből, melly azt mondgya vala: Fuſſatoc ki (az Babylonból) én népem, és ne legyetec réſzeſec az ö büneiben, hogy az ö büntetéſeckel ne büntettetſſetec.

5 Mert az ö bünei meg gyülnuén, ſiinte az ęgig hatottanac, és meg emlekezett az Iſten az ö gonoſſágiról.

6 Fizeſſetec vgy néki, az mint ö fizetett néktec, és kętſzerrel kettözteſſétec meg (az büntetéſt,) az ö czelekedeti ſzerint, az melly pohárból itatott titeket, vgyan azonból kęt annit adgyatoc innia.

7 Mennél fellyeb emelte vólt magát, és mennél nagyob gyö-

nyörüſégbe élt, annál nagyob kénnal és keſerüſéges ſirálſal fizeſſetec néki, mert azt mondgya az ő ſiuében, vgy ülec mint királyne aſiony, és nem vagyoc özuegy, és ſemmi keſerüſéget nem látoc ſoha.

8 Ennec okaért egy nap iönec ő reáia az ő czapáſi, az halál, az ſiralom, és éhſég, és tüzzel égettetic meg, mert erös az Vr Iſten, ki meg bünteti ötet.

9 És ſirattyác ötet és iaygattyác az földnec királi, à kic azzal paráznalkodtac és gyönyörüſégben éltenec, mikor az ő égéſének füſtit látandgyác.

10 Nagy táuól áluán az ő kénnyától való félelemnec miatta, és azt monduán: Iay, Iay, amaz Babyloniánac nagy városa amaz haralmas város, kinec egy órában iött el az ő itéleti.

11 Az földnec kalmárijs ſirattyác és iaygattyác ötet, mert az ő árúiokat immár ſenki nem véſi.

12 Az aránnac árúiát, ezüſtnec, és drága könec, gyöngyöknec, bybornac, bárſonnac, ſelyemnec, skárlátnac és thyinum fát, Elephant tetemec edényét, drága fából, érczből, vasból, és márnán köből czinált edént.

13 Fa haiat, drága illatú ſierſiámot, kenetet, temiént, bort, olayt, ſemlyet, gabonát, barmokat, iuhokat, louaknac árúiát, ſiekereknec és raboknac, és embereknec életeket.

14 Es az te lelkednec kénánſágának gyümölcſi el táuoztac te tüled, és minden ſiros és drága állatoc el táuoztac te tüled, és többé azokat meg nem találod.

15 Ez illyen marháknac ároſi meg gazdagúluán, táuól állanac az Babylontól, az ő kénnyától való félelemnec miatta ſiruán és iaygatuán.

16 Es ezt monduán: Iay, Iay. Amaz nagy város, melly öltözött vala byborba és bárſonba, és skárlátba, és meg ékeſitetett vala aránnyal, drága köueckel és gyöngyöckel, (el veſett,) mimódon hagyattatac el egy órában enni gazdagſágoc?

17 Es minden haiós meſterec, és haiókban lakozóknac ſokſágoc, és euezök, és valakic az tengeren kereskednec, táuól állanac.

18 Es kiáltanac látuán az ő égéſének füſtit, és azt mondgyác: Mitſoda város vólt haſonlatos ez nagy városhoz.

19 Es port hánuán az ő feiekre, kiáltanac ſiruán és iaygatuán, és ezt monduán: Iay, Iay, amaz nagy város, melyben meg gazdagodtac mindenec à kiknec haióioc vólt az tengeren, annac drágalatos vóltáiért, à melly (város) egy órában el puztúlt.

20 Örülly annac veſiedelmén meny, ſient Apaſtaloc és Prophétác. Mert az Iſten meg büntette az Babylont, ti éröttetec való boſiſiú álláſában.

21 Es egy erös Angyal, egy nagy malom köhöz haſonló köuet

fel

fel vön,és az tengerbe veté, ezt monduán: Illyen módon nagy sebeſséggel vettetic el amaz nagy Babylon városa, és többé meg nem találtatic.

22 És hegedősöknec, énekeseknec, sippal és trombitáual énekləknec sianoc többé te benned nem hallattatic,és semmi mester ségnec mestere nem találtatic többé te benned, és malomnac zugása nem hallattatic te benned többé.

23 És sövedneknec világossága többé te benned nem fénlic: és vő legénnec és meny asszonnac szava nem hallattatic többé te benned, melynec kalmári valánac ez földnec feiedelmi, és melynec bűvöléséuel el téueledtenec minden népec.

24 És abban találtatott az Prophétáknac és az szenteknec vérec, és mindeneknec valakic meg ölettettec ez földön.

XIX. Rész.

1 ÉS ezeknec vtánna hallám, nagy sokaságnac szavát melly ezt mondgya vala: Halleluia,idvösség, tiztesség, dicsőség, és hatalom az mi Wrunknac és Istenünknec.

2 Mert igazac és tökélletesec az ő itéleri,és amaz nagy paráznát, melly az földet meg döglette az ő paráznaságával, meg itélte és bosszút állott ő rayta, az ő szolgainac véreket ki keresuén az ő kezéből.

3 És másodszoris mondánac: Halleluia: és annac füsti fel mégyen mind örökön öröcké.

4 És le búrúlánac az husson négy vénec, és az négy lelkes állatoc,és az székben ülő Istent imádác,monduán: Amen,Halleluia.

5 És az széktől szózat iöue ki, melly ezt mondgya vala: Ditsérjétec az mi Istenünket minden ő szolgai, és kic félitec ötet kitsínec és nagyoc.

6 És hallék vgy mint sokaságnac szavát,és vgy mint soc vizeknec zugását, és vgy mint nagy menydörgéseknec szavát, kic ezt mondgyác vala: Halleluia,Mert vralkodic amaz Mindenható,az mi Wrunc Istenünc.

7 Örüllyünc és örvendezzünc, és adgyunc ditséretet néki, mert el iött az báránnac menyegzője, és az ő felesége el késitette magát.

8 És adattatot néki hogy fel öltözzéc tizta és fényes byborba, mert az bybor az szenteknec meg igazulásoc.

9 És monda énnékem: Ird meg, Bódogoc azoc à kic az báránnac menyekezeiének vatsoraiára hiuattattac. És monda nékem: Az Istennec ez beszédi igazac.

10 És le búrúlék annac lábánál hogy imádnám ötet,de azt monda ennékem: Meg lásd azt ne mi- *Az az, hogy ne parancsol te Istennek, hogy bizonságot tegyenek az Iesus felől.*
ueld, te szólga társod vagyoc, az te atyádfiai közzül való, kiknél vagyon az Iesusnac tanúbizonság cétele. Istent imádgyad. Mert az Prophétálásnac lelke, az Iesusról való tanúbizonság.

11 Es látám hogy az ęg meg nilatkozott, és imé vala egy feiér ló, és à ki azon ül vala, hiuattatic vala hiwnec és igaznac, és ki igazán ítél és viaskodic.

12 Es az ő ſiemei ollyanoc valánac mint az tűznec lángia, és az ő feiében ſoc koronác, és az ő neue meg iratott vala, mellyet ſenki nem túd vala hanem czac ő maga.

13 Es öltöztetett vala vérrel meg feſtetett ruhába: és neueztetic az ő neue, Iſtennec igeiének.

14 Es az mennyei ſeregec kötetic vala ötet feiér louakon, kic fel öltöztettec vala feiér és tizta byborba.

15 Es az ő ſiáiából ſiármazic vala eles tör, hogy azzal verie az pogányokat, Mert ő biria azokat vas veſſiőuel: és ő az à ki nyomia az mindenható Iſtennec haragiának és búſulláſának borának ſaytóiát.

16 Es az ő ruháián és tomporáján meg vala irua az ő neue, királyoknac királya, és Wraknac Wra.

17 Es látéc egy Angyalt állani az napban, ki kiálta nagy ſióual, ezt monduán az madaraknac, mellyec repeſnec vala az ęgnec közepette: Iöjetec el és gyűllyetec egybe az nagy Iſtennec vatſoráira.

18 Hogy egyétec az királyoknac húſokat, az hadnagyoknac, és erőſſeknec húſokat, az louaknac és azokon ülöknec húſokat, és minden ſiabadoſoknac és ſiólgáknac, kitſinyeknec és nagyoknac húſokat.

19 Es látám hogy az Beſtiá és az földnec királi, és azoknac ſeregec egybe gyültenec, hogy viaskodgyanac az ellen az ki az louon ül vala, és az ő ſerege ellen.

20 Es megfogattatéc az Beſtia, és ő vęle eggyűt amaz hamis Prophéta, melly czudákat tött vala ő elötte, mellyeckel el czalta azokat az kic az Beſtiának bęlyegét fel vöttéc, és à kic imádtác annac képét, és vetteténec eleuenen öc ketten, az keńköuel égő tűzes tóba.

21 Es az többi meg öleténec az louon ülönec fegyueréuel, melly az ő ſiáiából ſiármazic vala, és mind az madarac meg elegedénec azoknac húſockal.

XX. Réſz.

1 ES látéc egy Angyalt le ſiállani menyből, kinél vala az mélſégnec kóltſa, és nagy vas lántz az ő kezében.

2 Es meg fogá az ſárkáńt, amaz régi kigyót, ki az ördög és à Sátán, és meg köté azt az lántzual ezer eztendeig.

3 Es veté azt az mélſégbe, és bę rekezté ötet, és bę petſétlé, hogy többé el ne hiteſſe az népeket, miglen bę telnec az ezer eztendöc. Mert az után el kell óldoztatni egy keués időre.

4 Es látéc ſiękeket, és le ülénec azokra, és adattatéc nékic ítélet tételre való hatalom. Es

látám azoknakis lelkeket az kiknec feieket vöttec az Iesus felöl való bizoníság tételért, és az Istennec beſiédeiért, és kic nem imádtác az Beſtiát, ſem annac képét, és nem vöttéc annac bęliegét ſem homlokokra ſem kezekre, és élnec ſ. wralkodnac az Chriſtuſſal ezer eztendeig.

5 Az halottaknac pedig többi, meg nem eleuenednec mignem bę telnec az ezer eztendöc, ez az elſö fel támadás.

Elſö es maſic halál. 6 Bódog és ſient à kinec réſie vagyon az elſö fel támadásban: Mert azokon nincſen hatalma az máſodic halálnac, hanem léſinec az Iſtennec és az Chriſtuſnac papiai, és wralkodnac ö vęle ezer eztendeig.

7 Es mikor el telnec az ezer eztendöc, az Sátán el óldatic az ö fogſágából.

8 Es ki mégyen hogy el tſallya, az földnec négy ſiegeletin lakozó népeket, az Gogot és az Magogot, hogy egybe gyüitſe azokat viadalra, kiknec ſámoc mint az tenger föuénye.

9 Es fel iöuénec az földnec ſięleſſégére, és környül vöuéc az ſienteknec táborokat, és az ſierelmetes városſt, de az Iſtentöl menyböl tüz ſiálla alá, mely meg emézté azokat.

10 Es az ördög à melly el czallya vala öket, vettetéc az tüznec és kénkönec tauába: holott vagyon az Beſtia és az hamis prophéta, és kénoztatnac éijel és nappal mind öröckön öröcké.

11 Es látéc egy nagy feiér királi ſięket, és eggyet abban ülöt, kinec elötte el múléc az föld és az ęg, mellyeknec helyec nem találtatéc.

12 Es látám az halottakat, nagyokat és kitſinyeket állani az Iſten elöte, és az könyuec meg nittatánac, és más könyuis nittatéc meg, melly az életnec könyue, és meg itélteténec az halottac azokból mellyec az könyuekbe irattattac vala, az ö czelekedetec ſierint.

13 Az tengeris ki ada az halottakat mellyec ö benne vóltac, az halális és az pokol meg adác az halottakat mellyec ö náloc vóltac, és itélet lön mindenekröl az ö czelekedetec ſierint.

14 Az pokol pedig és az halál, vetteténec az tüznec tauába, melly az máſodic halál.

15 Es valaki nem találtatott bę irua az életnec könyuébe, az tüznec tauába vettetéc.

XXI. Réſz.

1 AZ után látéc wy ęget és wy földet: Mert az elſö ęg és az elſö föld el múlt vala, és az tenger többé nem vala.

2 Es én Iános látám az ſient városſt, az wy Ieruſálemet, melly az Iſtentül ſiálla alá menyböl, és el kéſiitetett mint egy fel ékeſsitetett meny aſſony az vö legéńnec.

3 Es

3 Es hallécnagy ſiózatot menyből, melly azt mondgya vala: *Istennec hayloka* Imé az Iſtennec hayloka az embereckel vagyon, és ő vęlec lakozic, és ők ő népei léſinec, és az Iſten az ő Iſtenec, ő vęlec léſien.

4 Es az Iſten el tőről minden kőny hűllatáſt az ő ſiemekről, és az halál többé nem léſien, ſem az keſerűſséggel való ſirás, ſem kiáltás, ſem ſemmi faydalom nem léſien többé, mert az elſők el múltanac.

5 Es monda az à ki az ſękben ől vala: Ime mindeneket meg wijtoc. Es monda nékem: Ird meg. Mert ez beſiédec tökélleteſec és igazac.

6 Es monda énnékem: Meg lőtt: En vagyoc az A. és O. kezdet és végezet. En az ſomiuhozónac adoc az ęlő víznec forráſából ingyen.

7 Az ki diadalmas léſien, mindeneckel birni fog, és léſiec annac Iſtene, és ő énnékem fiam léſien.

8 Az félelmeſeknec pedig, és hietetleneknec, és átkoztaknac, gyilkoſoknac, paráznáknac, bűnős baioſoknac, báluany imádóknac, és minden hazugoknac az ő réſiec az tűzzel és kenkőuel égő tóban léſien, melly az máſic halál.

9 Es iőue én hozzám egy amaz hęt Angyaloc közzől, az kiknél valánac az vtólſo czapáſockal tellyes hęt pohároc, és ſióla nékem, monduán: Iöy el, meg mutatom te néked az legyeſt, az báránnac feleſégét.

10 Es fel vőn engemet lélekben egy nagy magas hegyre, és mutata nékem egy nagy várost, az ſient Ieruſálemet, mely Iſtentől ſiállot alá menyből.

11 Melyben vala az Iſtennec ditſőſége, melynec világoſſága haſonlatos vala az drágalatos kőhöz, vgy mint Cryſtalhoz, haſonlatos képpen fénlő Iáſpiſhoz. *Az menniei Ieruſalemnec megirása által ſő haſonlatoſ ſagaltal.*

12 Es vala nagy és magas keritéſe, melynec tizenkęt kapuia vala, és az kapukban tizenkęt Angyaloc, és fel irott neuec, mellyec az Izraelnec tizenkęt nemzetſégénec neuei.

13 Nap kelet felől három kapú vala. Eſiakról három kapú. Delről három kapú, nap nyugatról is három kapú.

14 Es az város keritéſénec tizenkęt fundamentomi valánac: mellyeken vala az Báránnac tizenkęt Apaſtalinac neuec.

15 Az ki pedig én velem ſiól vala, annac kezében vala egy arany veſſző, hogy meg mérné az várost, annac kapuit és falait.

16 Az város pedig négy ſiegeletű, mellynec hoſſiúſága anni, menie ſięleſſége. Es meg méré az várost az veſſző ſiállal, tizenkęt ezer futamatnira, és annac hoſſiúſága, ſięleſſége, és magaſsága egyenlő.

17 Es

17 Es megméré annac keritéſét, ſáz negyuen négy ſingre embereknec mértekeckel, melly az Angyalé.

18 Az keritéſnec pedig rakáſa vala láſpisból: Az város pedig tizta arany, és haſonlatos az tizta üueghöz.

19 Es az városnac keritéſének fundamentomi, meg ékeſitettec minden féle drágalatos köueckel. Az elſö fundamentum vala láſpis: Másodic Saphir: Harmadic Chacedonius: Negyedic Smaragd:

20 Ötödic Sardonix: Hatodic Sardius: Hetedic Chryſolitus: Nyólczadic Beryllus: Kilenczedic Topazius: Tizedic Chryſoprasus, tizen eggyedic Hyacinthus, tizenkettödic, Amethyſtus.

21 Az tizenkét kapu, tizenkét drága köböl vagyon, és eggyenként az kapuc egy egy drága köböl vadnac, és az városnac piáza tizta arany, mint egy tizta fényes üueg.

22 Es templomot nem láttam abban: Mert az Mindenható Wr Iſten annac temploma, és az Bárány.

Az régi hozi ſzolgálat nem leſznec örök életben.

23 Es ez város nem ſüködöldöd az napnélkül, vagy az hóldnélkül hogy abban fénſeménec, mert az Wrnac dicſöſége meg fényeſitette azt, és annac ſiöuednecke az Bárány.

24 Es az pogányoc közzül akic meg tartattac, iárnac annac világánál; és az földnec kirali az ö dicſöſégeket és tiszteſſégeket abba kezdic vinni.

25 Es annac kapui nappal be nem zárlatnac: Mert ott ezzaka nintſen.

26 Es az pogány népeknec dicſöſégec és tiszteſſégec abba vitetic.

27 Nem mégyen bé abba semmi valami meg ferteztetne, vagy az ki valami vtálatoſſágot czelekeſſic, vagy hazugſzgot, hanem az kic bé irattac az báránnac élö könyuébe.

XXII. Réſz.

1 ES mutatá nékem az után, élö víznec tizta folyó vizét, melly világos vala mint az Cryſtal, melly ki jö vala az Iſtennec és az Báránnac ſiékitül.

2 Az piáznac közepette pedig, és az folyó víznec két ſélén, vala az életnec fáia, melly tizenkét gyümölcſöt teremt vala, minden hólnapba pedig terem vala: és az fának leuelei az pogány népeknec egeſſégekre valóc valánac.

3 Es ſemmi [a] átkozott állat nem léſſen többé: hanem az Iſtennec és az báránnac ſiéki léſſen abban, és az ö ſiólgai ſiólgálnac ö néki.

[a] vagy, ſemmi atoc nem leſzen.

4 Es látyác az ö orczáiát, és az ö neue homlokokon léſſen.

5 Es ott ezzaka nem léſſen, és nem ſüködöldödnec ſiöuednec világoſſágánélkül, ſem az Napnac világoſſáganélkül: Mert

az Wr

az WR Iſten világoſittya meg ők-et, és orſi ágolnac mind örökön örökké.

6 Es monda nékem: Ez beſiédec tökélletesec és igazac, és az ſient Prophétáknac Wra és Iſtene botſátta el az ő Angyalát, hogy meg ielentſe az ő ſiólgainac à mellyeknec kell lonni hamar.

7 Imé el iöuec hamar: Bódog az à ki meg tartya ez könywnec Prophétáláſának beſiédit.

8 En vagyoc pedig Iánot, ki ezeket hallottam és láttam: Es mikor hallottam és láttam vólna ezeket, le búrúlec az Angyalnac lábai elött, hogy ötet imádnám, à ki nékem ezeket meg mutatta vala.

9 Az pedig monda nékem: Meg láſſad hogy azt ne czelekedgyed, mert te ſiólga társod vagyoc, és az te Prophéta atyádhainac és azoknac à kic meg tartyác ez könywnec beſiédit, ſiólga társoc. Az Iſtent imádgyad.

10 Az után mónda nékem: Bę ne petſételd ez könywnec prophétáláſának beſiédit, mert az idö közel vagyon.

11 Az ki árt, ártſon ez vtánnis, és az ki fertelmes, légyen ez vtánnis fertelmes. Es à ki igaz, igazittaſſéc meg ez vtánnis, és az ki ſient, ez vtánnis ſienteltetſſéc meg.

12 Imé hamar el iöuec, és az én iutalmam én velem vagyon, hogy meg fizeſſec mindennec az mint az ő czelekedete léſien.

13 En vagyoc az A. és az O. kezdet és végezet, elſö és vtólſo.

14 Bódogoc à kic meg tartyác az ő parantſolátit, hogy légyen nékic ſiabadſágoc az életnec fáián, és az kapukon mennyenec bę az városba.

15 De ki maradnac az ebec, az büuös báioſoc, paráznác, az gyilkoſoc, az báluány imádóc, és az ki ſiereti és ſióllya az hazugſágot.

16 En Ieſus botſáttam az én Angyalomat, hogy ezekröl bizońſágot tenne az gyülekezetekben. En vagyoc az Dáuidnac amaz gyökere és ága, amaz fényes és haynal czillag.

17 Az lélekis és az meny aſſony azt mondgyác, iöuel, az ki hallyais azt mondgya, löuel, és az ki ſomiuhozic, iöjön el, és az ki akaria vegye az életnec vízét ingyen.

18 Bizońſágot téſiec pedig mindennec à ki ez könywnec prophétáláſának beſiédét hallya, hogy valaki ezekhöz hozzá téſien, ez könywben meg iratott czapáſokat veti Iſten arra.

19 Es ha valaki el veiend valamit ez könywnec prophétáláſának beſiédében, az Iſten annac réſiét el törli az életnec könyuéből, es az ſient városból, és azokból à mellyec ez könywben meg irattattac.

20 Azt mondgya à ki ezekről bizoñságot téſſen, bizony hamar el ieuõc, Amen. Iõuel Wram Ieſus

21 A mi Wrunc Ieſus Chriſtuſnac kegyelme légyen mindnyáián ti veletec, Amen.

Az Ieſus Chriſtuſnac, légyen mind
õrõcké ditſõſég és tiztеſſég
Ámen.

Wram Ieſus iõuel hamar?
Es te Wram meddig kéſel?

VISOLBAN,

KEZDETTETETT BŐYT ELŐ SZOMbaton, az az, 18. napián Bőyt elõ hauánac 1589. eſitendõben. Es el végeztetett Iſtennec kegyelmeſſégéből, 20. napián ſient Iacab hauánac, Chriſtus Wrunc ſiületéſe vtán ennyi eſitendõben 1590.

Kiből diczérteſſéc az Wrnac áldandó ſient Neue, mind õrõckõn õrõcké, Amen.

MANTSKOVIT BALINT Nyomtatáſa áltat.